

жеството на посѣтителитѣ отъ сичката страна на Кампанія щото и околнитѣ мѣста на цирка са исплъвахъ отъ челоуѣцы които отъ общественоото си положеніе немахъ право да иматъ столове; и туй стичанье сѣкога многобройно въ таквызи празници въ сегашныя случай бѣ еще по-голѣмо поради важностьта на сѣдбата и на рѣшеніето, което двама престѣпници заведнажъ осѣди и налагаше наказаніе толкозъ необыкновенно.

Съ сичко че множеството, оживявано отъ прелестната природа на Кампанія, са сгѣстяваше, мърдаше и блѣскаше на сѣкѣдѣ, всрѣдъ обаче толкѣкъ шумъ и глъчка са сѣгледваше едно чудно благочиніе и са отразаваше благорасположеніе въ духоветѣ безъ да раждатъ свады, което характеризирова и днешнитѣ италянцы. Когато туй ставаше единъ челоуѣкъ въ когото са забѣлѣжваше своенравность отиваше къмъ къщата на Арбака. Проходящитѣ като гледаха странно му облекло, ржководженіята и вървѣжа му побутвахъ са единъ другій и са смѣяхъ, но щомъ виждахъ лицето му което приличаше на лицето на смъртъта или по-вече, ради ветхостьта на облеклото, на трупъ отъдавно непогребенъ и повърнатъ между живытѣ, тогасъ, о, тогасъ изгубвахъ похотата си за смѣхъ и сѣкый са отстѣпваше безъ да каже дума и струваше пѣтъ на туй привидніе, което най подиръ исчези въ пространната коллонада на къщата на Арбака.

Егіоптъ привратникъ, който ако и да бѣше еще много рано бѣше буденъ какъто и другыгѣ жители на Помпея, не по малко са оплаши когато видѣ на вратата туй привидніе.

Извъредно тежко бѣ въ нея ношь спаньето на Арбака. и на разсъмнуванье го обезпокои хъ странны едни и страшны сѣнища и оставихъ на душата му впечатленія неизгладими защото са обличахъ въ цвѣтоветѣ на чудовищната философія която той исповѣдаше.

Той сънува че е отишьль въ центра на мѣръ и са намѣри въ една пространна пещера, подпирана на исполинскы стѣлпове издѣланы отъ древны канары и на които главытѣ са губихъ въ дълбокы мраковѣ никога отъ деня неразсѣиваны. Пространството помежду стѣлповетѣ бѣ зането отъ преогромны колела които са объртахъ вѣчно и съ единъ молотоненъ и несвършванъ шумъ. Само двѣ таквызи пространства на двата срѣщоположны края на пещерата бѣхъ празны, и образувахъ проходи не съвършенно тъмны, но иѣкакъ мрачкаво освѣтены отъ блѣсъкъ като на подвижны метеоры, които ту са свивахъ като зми по неравната земя, ту отскачахъ като